

(Hz.Ebulfazl Abbas (a.s

<"xml encoding="UTF-8?">

Hz.Ebulfazl Abbas (a.s)

Hicri Kameri 4 Şaban 26. senesinde Hz. Ali (a.s) evladının doğum haberi ile oğlunu kucaklamak için büyük sevinçle ona gitti. Bebeği kucaklayınca yüzünün ay parçası gibi parladığını fark etti.

Hz. Ali'nin (a.s) melekuti Allah Ekber diyen sesi bebeğin kulağında çınladı ve Abbas adını bebeğe uygun gördü. Emir'ul Müminin eşine baktı, Hz. Zehra (s.a)'nın vefatı ardından kardeşi Akil'den, kendisi için soylu ve cesur ailelerden bir eş önermesini istediği günleri hatırladı. Akil Arap kabilelerini iyi tanıyordu, bu yüzden Golabiye kabilesinden Fatıma'yı Ali için uygun gördü.

Saygın ve soylu aileden ve dindar olan bu hanım daha sonra Umm'ül Benin olarak lakaplandırıldı. Hz. Ali (a.s) ve Umm'ül Benin'in evlatlarının her biri kemal ve cesaret örneği olarak tanınıyorlardı, fakat Hz. Abbas (a.s) onların en öne çıkanıydı.

Sadakat ve cesaret simgesi Hz. Abbas'ın (a.s) mübarek veladet yıl dönümü tüm Ehl-i Beyt âşıklarına kutlu olsun.

Nakledilen rivayetlerde Hz. Abbas'ın (a.s) güzel siması o hazreti "Kameri Beni Haşim" (Beni Haşim kabilesinin ayı) olarak çağrılmasına sebep oldu. Uzun selvi boyulu olması her kes tarafından biliniyordu. Çehresinden ihlâs, Allah'a kulluk ve faziletin yüceliği okunuyordu. Hz. Abbas'ın (a.s) değerli babası Hz. Ali (a.s) ile beraber geçirdiği 14 yıl, kendisine hayatın çeşitli kademelerinde ve şartlarında o hazretin yüce marifet ve bilgisinden yararlanma imkânını sağladı. Ayrıca büyük kardeşleri imam Hasan (a.s) ve imam Hüseyin (a.s) ile hayatın engebeli ve zor yıllarında birlikte hareket etmesi Abbas'ın (a.s) manevi şahsiyet ve faziletlerinin gelişmesinde son derece etkili oldu.

Hz. Ali'nin (a.s), "Babaların oğullarına bırakacakları en değerli miras kemal ve edeptir." diyen nağmeli sesi her zaman Hz. Abbas'ın kulaklarında çınılıyordu. Bu yüzden baba mektebinde en yüce değerleri öğrenerek kemale erdi. Abbas (a.s) hayatında her zaman büyük ve yüce değerlere ulaşmayı hedefledi ve sadece Allah'ın rızasını sağlamak için yaşadı. Hz. Ali'nin, "Senin en iyi sahaben seni ahirete gönül bağlamanı sağlayan, dünyada takvaya zorlayan ve Allah'ın

emrini yerine getirmende sana yardım edendir." sözünü hep dikkate alır ve kendine hayat dersi olarak kabul ederdi.

Hız. Abbas (a.s) İslam peygamberi Hız. Muhammed (s.a.v)'in değerli Ehl-i Beyti'nin kemalatından ilham alarak ilmin en yüksek seviyelerine ulaşmayı başardı. Nitekim İmam Cafer

Sadık (a.s) bu hususa temasla şöyle buyuruyor: "Amcamız Abbas güçlü iman ve derin bakış açısına sahipti." Tarihin de tanıklık ettiğı gibi Müslümanlar ilmi sorunlarını çözmek için çoğı kez o hazrete başvuruyorlardı.

Hız. Abbas, Ebulfazl olarak da tanınıyor. O hazretin en bariz özelliğı fedakârlığı ve vefakârlığıydı.

Vefakârlık ve vefadan olmak insan ruhunun gelişmesi ve yücelmesinin göstergesidir. O hazret bu özellikte herkesten daha üstündü. Hız. Ebulfazl'ın (a.s) İslam'a olan bağlılığı ve vefakârlığı, İslam'ın Emevi hanedanı tarafından tahrif edilme ve yok olma tehlikesine düştüğünde, İslam'ı bu durumdan kurtarmak ve kendi dini vazifesini yerine getirmek için kıyam eden değerli kardeşi ve Cennet gençlerinin efendisi Hız. Hüseyin (a.s) ile birlikte kanlı Kerbela savaş meydanında İslam yolunda yiğitçe savaşarak kendi hayatını bu uğurda feda etmek pahasına Allah dini ve hükümlerinin yok olmasını engellemeyi başardı.

Hız. Ebulfazl'ın (a.s) yaşamındaki bariz özelliklerinden belki de en önemlisi, Hız. İmam Hüseyin'e

(a.s) olan aşırı sevgi ve bağlılığıydı. İmam Hüseyin'de (a.s) karşılıklı olarak kardeşini sever, saygı duyardı. Bu duygunun en bariz şekilde tecelli ettiğı yer Kerbela savaş meydanıydı. Hız. Abbas (a.s) İmam Hüseyin'in (a.s) bayraktarıydı. O hazret iman, sabır ve cesareti sayesinde zorluklara göğüs gererdi. Düşmanları onun heybeti karşısında titrerken, savunmasız kadın ve çocuklar onun varlığından huzur bulurdu. Hakikat, adalet ve Allah'ın dinini savunmaktan başka hedefi olmayan bu yüce şahsiyet gönlünü Allah'a sevgi ile süslerken güç ve iktidar olma sevdasını kalbinden tamamen silip attı.

Hız. Abbas, tepeden tırnağı silahlarla kuşanmış düşman ordusuna hitaben kendi hedef ve ülküleri hakkında şöyle diyordu:

"Allah'ı arayan kalbim ölüm korkusuyla sarsılmaz. Ne yazık; biraz düşünüp benim soyuma dikkat etseydiniz, teslim olmamı beklemezsiniz. Ben Ali'nin oğluyum ve bilin ki Allah'a tevekkül eden yürek ölümden korkmaz."

Hz. Abbas'ın (a.s) Kerbela'da sergilediği cesaret ve yiğitlik tarih belleğinden asla silinmez. Kasvetli dűşman acımasızca suyu İmam Hüseyin (a.s) ve Ehl-i Beyt'inden kesince, Ebulfazl tek başına dűşman ordusuna saldırıp onların saflarını yararak yiğitçe Fırat nehrine ulaşmayı başarmıştı. Susuzluktan takati kesilen Ebulfazl (a.s), İmam Hüseyin (a.s) ve Ehl-i Beyt'ini susuzluktan acı çekerken tek bir yudum su bile içmeden, su testisini suyla doldurdu. Fakat doldurduğu suyu dűşman askerlerinin kasaveti ve acımasızlığı sonucu İmam Hüseyin (a.s) ve Ehl-i Beyt'ine ulaştıramadı. Ebulfazl bu yolda şehit olarak cesaret ve fedakârlığın en güzel örneklerini sergiledi. İmam Seccad (a.s) Hz. Ebulfazl'ın (a.s) konumu hakkında şöyle buyurmaktadır: "Amcam Abbas'ın ahiretteki konumu tüm şehitlerin gıpta edeceği kadar yüce ve ".yüksektir